

2

Het lidmaatschap van de grootste K club ter wereld stelt onverwachte eisen aan nieuwe leden. Een secretaresse inventariseert efficiënt aan welke voorwaarden voldaan moet worden.

Een charmante Française Laura, begint in het Spaans maar schakelt op het Engels over met het invullen van een uitgebreide vragen lijst. Je merkt direct dat het is een internationale club is.

Zij spreekt vijf talen, helaas geen Nederlands.

Het moet een aardige club zijn dacht ik, met deze leuke meid. Uiteindelijk deelde ze me in bij de darmen groep omdat ik me daar het best thuis zou voelen.' U heeft geluk,' lachte ze me lief in een zangerig Frans Spaans accent toe,'de leider van deze groep, een deskundige Spanjaard, kan U direct ontvangen om het verdere programma te bespreken. Anemieke, een Nederlandse, zal U helpen met de conversatie. De dokter spreekt alleen Spaans in rap tempo en dat kan ik U niet aan doen', verontschuldigde zij hem. De Heer B was een snelle redenaar maar ook in tegenstelling met de twee elegante dames een boerse Spaanse persoonlijkheid, stoer breed, zwart, klein een beetje macho.

Hij kijkt me vanonder zijn borstelige wenkbrauwen ernstig aan.

Zijn eerste spraakwaterfall overvalt hij me. Die club gaat hart van stapel, begrijp ik. Hij pakte een potlood uit zijn witte uniformjas en begon het probleem te schetsen. Dat rode potlood beviel me niet.

Ik begreep veel van zijn Spaans en Anemieke als simultaan vertaalster bevestigde het. Echt op mijn gemak voelde ik me niet.

'We gaan eerst Uw bloed nog eens onderzoeken en de resultaten gebruiken als beginwaarde. Reken er maar op, dit wordt regelmatig gecontroleerd', barst hij.

'Verdraaid, toch bloed doping schoot', het door mijn hoofd maar hield wijselijk de mond. 'Het grove trainingsprogramma voor de darmen groep is eerst 6 weken chemo kuur met dagelijkse bestraling, vervolgt hij.

Na die 6 weken krijg U rust en volgt een operatie.

Eerst ga ik U opnieuw op al de belangrijke punten onderzoeken'.

Prettig vond ik het dat mooie Anemieke zich, met de rug afgekeerd, bezig hield met haar agenda. Intimiteit zal bij die club wel ingeleverd moeten worden dacht ik.

'Precies wat ik dacht', bromde de specialist,' de tumor zit op een slechte plek. Gemakkelijk operabel maar met de nodige blijvende consequenties. Een MRI scan zullen wij voor alle zekerheid nog maken. U dient snel een afspraak te maken met collega Diego, de chirurg, die moet dit vooraf ook zien. Ook hier weer een soort kontenkruiperij dat bij veel grote organisaties tegenkomt, teken ik op.

Als Maradonna Diego de oud stervoetballer, van dezelfde familie afstamt zal deze specialist ook wel de beste ter wereld zijn, bedacht ik. Dus bof ik.

Elk nadeel heeft zo zijn voordeel. Het afscheid van Laura was hartelijk en ze gaf me een date kaartje voor over vier weken.' Ik ga een maand met vakantie,' fluisterde ze.'Die dates zijn niet met mij hoor', terwijl ze de teleurstelling op mijn gezicht af leest.

Neen, niets aan te doen in Augustus is hier alles gesloten.

Dat duurt mij te lang en zonder afspraak ga op weg naar Diego die kantoor houd in het hospitaal La Vila een kwartier gaans met de auto door de zomerdrukte van Benidorm. Dat ik aan die verrekte kontenkruiperij moet meewerken, mopperde ik in mezelf.

Voor de deur van zijn kantoor was het een drukte van belang. De meeste mensen stonden met bruine enveloppen geduldig te wachten. Om niet opnieuw afgescheept te worden, baande ik mij resoluut een weg door de mensen rij naar de deur. Klopte en stapte gelijk binnen.

Het was er een bezige boel.

Veel medici in slordige witte jassen druk met elkaar in discussie, andere bekeken papieren. Gelukkig viel ik met mijn club enveloppe niet op en mocht blijven. Uit het niets stond ineens Diego voor me.

Hij trok me naar een onderzoek tafel achter een gordijn en begon aan weer achterwaarts onderzoek. 'Klopt, klopt', wat mijn vriend collega rapporteert, bromde hij.' Hier is mijn telefoonnummer en zodra die behandelingen over ca 6 weken achter de rug zijn een afspraak maken voor de operatie Tja dan promoveer je naar stoma groep.

Van aspirant lid in een dag naar een andere groep komt me te talentvol voor.

De volgende meeting was een paar dagen later op het hoofd kantoor Clinica Benidorm. Om 9 uur werd ik verwacht voor een bloeddonaat aan de club. Enige dames kletsen druk met elkaar achter een balie en hebben voor mij geen aandacht. Vroegen wel, toen het hun uitkwam, even te wachten.

Het vertrek was ingericht als een sport centrum. Langs de wanden stonden een tiental verstelbare banken met meet apparatuur, gewichten en een woud van slangentjes. Er kwamen andere clubleden binnen.

Het club uniform bestaat klaarblijkelijk uit een honkbal pet voor de heren en een gedraaid hoofd doekje voor de dames.

Zij zien er goed afgetraind uit, geen gram te veel.

Er werd me vakkundig een tijdelijk bloedaftappunt aangebracht en de nodige buisjes gevuld. Helaas spoot mijn bloed er te enthousiast uit.

Rood kleurde mijn broek, haar uniform en de marmeren witte vloer.

Het zou het begin van een abstract schilderij kunnen zijn.

Hierna werd ik toegelaten tot de MRI scan afdeling waar het een drukte van belang was. Opvallend was een batterij van bureau's waarop computerschermen stonden.

De gehele afdeling leek op een vlucht begeleiding centrum.

Hier moest het uniform aan met groene slofjes. Het was een druk verkeer van mensen die te bed achter gordijnen verdwenen en lopende club leden die allen een zelfde uniform droegen. Een nummertje trekken was niet nodig. De MRI scan is een geweldige vinding en het apparaat zag er koel en klinisch uit. Een half uur op je buik liggen met armen naar voren gestrekt en je beseft dat regelmatige lichaams oefeningen belangrijk zijn.

Niet tegenstaande de ingebrachte oordopjes was het geluid enorm en mysterieus. Zoemen, trillen, zachtjes, hard met aanzwellende pieken, een regelmaat is er niet. Van boven, van onderen, overal was er indringend geluid. Op het moment dat het me begon te vervelen is de voorstelling uit en mocht je uit stappen. In de atoomvrije kelders waar de nieuwe afdeling radiologica gevestigd is ontvingen twee jonge meiden mij en verzochten het uniform opnieuw aan te trekken.

Graag verkeerd om, dat is gemakkelijker voor ons.

Op mijn buik liggend werd ik voorzien van drie tatoes, drie gemene prikjes. Wat een pijn moeten de mensen die in Benidorm met een grote tatoe rondlopen hebben doorstaan. Mijn tatoes, op mijn billen en rug, zijn voor de automatische positiebepaling voor het bestralingskanon. Op mijn buik gelegen wordt er een proefsessie gehouden die via de computer geregistreerd wordt. Tafel, het bestralingskanon en mijn persoon worden geprogrammeerd. Bij de volgende 29 bezoeken moeten de tatoes en de computer voor een exacte uitvoering zorgen.

Wat zouden we zonder al die techniek zijn?

Stappenmotoren, het digitale tijdperk, bestraling met radioactiviteit, technieken waar ik in mijn werkzaam leven mee te maken heb gehad.

Philips, waar ik ooit gewerkt heb, is in dit nieuwe centrum goed vertegenwoordigd met haar apparaten scala.

Van belang is zuinig te zijn met zeep en water, wordt mij voor het afscheid gezegd. De tatoes moeten worden ontzien.

Na lang wachten gaat het de volgende week beginnen,

Groetjes
Jan Bausch

Wordt vervolgd